

### Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Ungarn på diskriminerende, unødvendig og ubegrundet vis har indført begrænsninger for udenlandske donationer til civile ungarske organisationer ved a külföldröl támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. Törvény (lov nr. LXXVI af 2017 om gennemsigtighed hos de organisationer, der modtager økonomisk støtte fra udlandet), hvis bestemmelser pålægger pligt til registrering, underretning og gennemsigtighed for visse kategorier af civile organisationer — dem, der modtager direkte eller indirekte udenlandsk økonomisk støtte over et nærmere bestemt beløb — og endvidere fastsætter bestemmelserne en mulighed for at anvende sanktioner over for de organisationer, der ikke opfylder disse forpligtelser.
- Ungarn tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

### Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Lov nr. LXXVI af 2017 om gennemsigtighed hos de organisationer, der modtager økonomisk støtte fra udlandet, pålægger nye forpligtelser vedrørende registrering, underretning, gennemsigtighed og offentlighed for visse kategorier af organisationer — dem, der modtager direkte eller indirekte udenlandsk økonomisk støtte over et nærmere bestemt beløb — og indfører en mulighed for at anvende sanktioner over for de organisationer, der ikke opfylder disse forpligtelser.

Den 14. juli 2017 indledte Kommissionen en traktatbrudsprocedure mod Ungarn i forhold til lov nr. LXXVI af 2017.

Da Kommissionen ikke fandt, at Ungarns svar var tilfredsstillende, indledte den en efterfølgende fase i traktatbrudsproceduren, og den 5. oktober 2017 sendte den en begrundet udtalelse til Ungarn.

Da Kommissionen ligeledes fandt besvarelsen af den begrundede udtalelse utilfredsstillende, besluttede den at anlægge sag ved Domstolen med henblik på, at denne fastslår, at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 7, 8 og 12 i Den Europæiske Unions charter og grundlæggende rettigheder.

---

**Appel iværksat den 21. februar 2018 af CJ til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 13. december 2017 i sag T-602/16, CJ mod Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)**

**(Sag C-139/18 P)**

(2018/C 211/12)

Processprog: engelsk

### Parter

Appellant: CJ (ved Δικηγόρος V. Kolias)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC)

### Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 13. december 2017 i sag T-602/16, CJ mod ECDC (EU:T:2017:893), ophæves.
- Såfremt appellanten gives medhold, annulleres den anfægtede bedømmelsesrapport af 21. september 2015.
- ECDC tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen.

### Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender:

1. Først anbringende om, at Retten:

- foretog en urigtig fortolkning af artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, stk. 3, i ECDC Implementing rule nr. 20, med henblik på at fastslå, at appelbedømmeren ikke behøver at være formanden for bestyrelsen i sager som den foreliggende.
- begik en fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at det under alle omstændigheder var usandsynligt, at formanden for bestyrelsen ville give appellanten medhold.
- fejlfortolkede argumentet om, at en person, der er underordnet bedømmeren, ikke kan være appelbedømmer, fordi vedkommende ikke har den nødvendige uafhængighed i forhold til bedømmeren.

2. Andet anbringende om, at Retten:

- foretog en forkert fortolkning af artikel 7, stk. 1, samt af artikel 8, stk. 3 og 4, i ECDC Implementing Rule nr. 20, da den fastslog, at bedømmeren kan se bort fra målsætninger og resultatindikatorer, der er fastsat for en ansat i den foregående bedømmelsesperiode.
- subsidiært begik en fejl i forbindelse med den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at bedømmeren behørigt havde taget målsætninger og resultatindikatorer i betragtning.

3. Tredje anbringende om, at Retten:

- foretog en urigtig fortolkning af begrebet »samtale« i artikel 8, stk. 9, i ECDC Implementing Rule.
- subsidiært begik en retlig fejl i forbindelse med, at den retligt kvalificerede en »bedømmelsessamtale« som en samtale, der fra ECDC's side kan begrænses til, at medbedømmeren anmoder en ansat om et dokument, som vedkommende allerede har til rådighed, til at vedkommende fra sin mobiltelefon stiller den ansatte spørgsmålet: »Hvilke aspekter af bedømmelsen af præstationerne anser De for at være ukorrekte?«, og til at vedkommende ikke stiller yderligere spørgsmål, efter at en ansat fremkommer med en fyldestgørende besvarelse og tilbyder at give vedkommende alle yderligere, mere specifikke oplysninger, vedkommende måtte ønske.

4. Fjerde anbringende om, at Retten:

- foretog en urigtig fortolkning af vedtægtens artikel 22a, da den i det væsentlige fandt, at et agentur, selv når en ansat *in tempore non suspecto* hævder, at der er sket dårlig økonomisk forvaltning, tilbyder i det mindste begyndelsen til et bevis herpå, og disse påstande er sande, med rette lader vedkommendes årlige præstationer bedømme af de selv samme personer, som den ansattes beskyldninger vedrører.
- subsidiært begik en retlig fejl, da den retligt kvalificerede appellants påstande som påstande, der hverken blev fremsat *in tempore non suspecto* eller var sande eller underbygget af dokumentation, og fastslog, at de bedømmere, der var involveret i beskyldningerne, fortsat var i stand til at bedømme appellants præstationer neutralt.